

Forslagsstilleren (Clausen): Ja, det er jo ikke nogen blid Stæbne, det Lovforslag synes at faae, som jeg har tilladt mig at indbringe. Det er for Resten en mærkelig Stæbne; i Fjor da det var til Forhandling, blev det kun anbefalet, og der blev derefter rettet heftige Angreb derpaa, men paa Grund af, at vi skulde til at begynde en Finantslovbehandling, maatte Forhandlingen afstaares, og Forslagsstillerne fik derved ikke Udgang til at forbyde Lovforslaget. Nu i Aar, da det kommer frem, ere vi saa uheldige ikke at kunne faae Forhandlingerne afsluttede første Dag og ikke at kunne faae dem gjenoptagne paa Grund af andre Forretninger i et Aar af de første Dage derefter, saa at Angriberne af Lovforslaget altsaa først have havt et helt Aar og nu paa et Par Dage til at være glade over deres Angreb. Det gjælder derfor nu om, at jeg maa kunne tilbagevise de heftige Angreb, der ere rettede mod Lovforslaget. Jeg skal da først henvende mig til den ærede Minister, hvis Optraeden jeg maa tilstaa, at jeg ikke paa nogen Maade kan forstaa og heller ikke havde ventet. Den ærede Minister optraadte med en Alterhed, som slet ikke er ham egen; han karakteriserede det som utilbørligt, at dette Lovforslag kom igjen i Aar efter den Modtagelse, det havde faaet i Fjor. Men denne Modtagelse, som det fik i Fjor, vilde jo maaste være bleven fuldstændig tilbagevist af os, dersom vi havde faaet Lov til at faae Ordet, og der havde været Leilighed dertil, men jeg vil sige den ærede Minister, at det vilde have været i høieste Grad utilbørligt, dersom jeg ikke var kommen igjen med dette Lovforslag i Aar, efterat jeg foran mig har liggende en ministeriel Strivelse af 15de Januar 1889 med den ærede Ministers eget Navn under, hvori han siger, „at Ministeriet erkjender, at en heldig Løsning af Spørgsmaalet om Tilveiebringelse af en Kanalforbindelse mellem Kattegat og Nordboen og dertil hørende Havne vilde være af ikke ringe Betydning for Landet og derfor vilde kunde gjøre Regning paa Ministeriets Interesse.“ Jeg siger, at naar jeg har en saadan ministeriel Erklæring, vilde det være utilbørligt af mig, om jeg ikke kom frem i Aar igjen med denne Sag, da jeg for mit Vedkommende anser den for god. Nu er Sagen ganske vist den, og derom vil jo Spørgsmaalet staa, om den Gavn, som Ministeren indrømmer, at Kanalforbindelsen og Havnene skulde kunne faae, staar i Forhold til de Udgifter, som Anlægget vil medføre for Statskassen. Jeg har jo i Lovforslaget tilladt mig at stille Forslag om en Rentegaranti i 15 Aar for 3 pCt. af Anlægskapitalen. Spørgsmaalet er jo da, staar

denne Udgift for Statskassen; dersom det bliver en Udgift — det bliver jo et Spørgsmaal, thi man kunde jo tænke sig, at Driften kunde betale sig, kjøndt det ærede Medlem fra Roldingegnen (E. Sørensen) venter det jo ikke — hvis altsaa i værste Tilfælde denne Rentegaranti skulde fuldt udredes, hvis der dertil vilde medgaa en Million Kr. om Aaret, staar da en saadan Udgift i Forhold til de Goder, der indvindes? Det er det, man skal overveie, ikke alene her i Salen, men ogsaa i Udvalget. Det vilde ogsaa være utilbørligt af mig ikke at være kommet frem med Lovforslaget igjen, bare for at kunne komme til at imødegaa den Kritik, den høitæredede Minister gav af Overlagsopstillingen. Han kunde ikke forstaa, naar selve Overlaget over Arbejds Udførelse kun andrager 25 Mill., at saa Lovforslaget lyder paa 35 Mill., hvorledes da de 10 Mill. skulde anvendes, og med hvilken Ret de vare opstillede paa Overlaget. Det forekommer mig, saa saare naturligt, og jeg kan ikke begribe, at den høitæredede Minister ikke strax har fuldt Overblik over det. Det staar nemlig i den Plan og Overfagt, der er omdelt, at man først beregner Renten af Kapitalen, som skal medgaa. Det er en Selvfølge, at skal man have en Kapital disponibel til Udførelsen af et større Arbejde, tør man ikke regne fuld Rente. Finantsministeren lader jo store Kapitaler udestaa i Nationalbanken, naar han har Brug for dem til et vist Diemed; saa staar de der til en meget lav, ubetydelig Rente. Selvfølgelig maa her ogsaa beregnes et Rentetab af de 25 Mill. Kr.; sat til 4 pCt. bliver det 5 Mill. i 5 Aar. Der have vi altsaa de 30 Mill. Men saa er der 5 Mill. tilbage, og der hedder det sig i Overlaget, at det er Risiko og til Dækning af Selvfabets Dannelsen osv. Jeg gad vidst, om den høitæredede Minister, naar han skal lade udføre et større Vandbygningsarbejde, ikke beregner Noget til Risiko. So saamænd gjør han saa! Da den store Havnekommission var nedsat, kom de med Overlag over Havne, dels ved Thyborøn og dels ved Hirtshals, og der var ogsaa beregnet 10 pCt. til Risiko. Naar vi nu her beregne 10 pCt. til Risiko af disse 25 Mill. Kr., have vi 2,500,000 til, og saa ere vi strax oppe i de 32½ Mill. Det vil findes i Havnekommissionens Betænkning, at ogsaa de have beregnet 10 pCt. til Risiko — der staar: til Udgifter og Administration 10 pCt. — og den Plan, som var fremme til Havnen ved Thyborøn, var til 46 Mill. Kr., og der har man meget rigtig beregnet 4 Mill. til Risiko. Er det da saa underligt, at vi her beregne 2,500,000 Kr.? Det forundrer mig snarere, at den høitæredede Minister ikke har